

Д-ръ Кондовъ

Майка ти не ти ли каза?

Евгения

Нищо не ми каза. Тя само викаше на фай-тонджията: „по-бърже! по-бърже!“. И такъв силенъ дъждъ! Свѣтка се, гърми ...

Д-ръ Кондовъ

Ти трѣбва да си се измокрила ...

Евгения

Не, страхъ ме бѣше. И не толкозъ отъ грѣма. Азъ се радвахъ, че се връщамъ и си мислѣхъ: ами ако сега падне грѣмъ и ме убие ... нѣма да го видя! Тебе нѣма да видя. За тебе съмъ мислила ...

Д-ръ Кондовъ

Евгенио! (Иска да я прегърне).

Евгения

Ахъ, не! (Отбѣгва) Страхъ ме е ... Ако мама се научи ... ако мама се научи, че ти не си милионера? Ахъ, страхъ ме е, тука има нѣщо лошо ...

Д-ръ Кондовъ (става и се разхожда)

Да, Евгенио. Има нѣщо лошо. Има лъжа. Но азъ не съмъ виновенъ. Тоя слухъ го пус-